

ת"פ 58305/03/14 - מדינת ישראל נגד עמאר מוגאהד

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 58305-03-14 מדינת ישראל נ' מוגאהד(עציר)
תיק חיצוני: 1217391/4__

בפני	כב' השופט כרמי מוסק
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	עמאר מוגאהד (עציר)

החלטה

1. לפניי בקשת המאשימה לזמן עד נוסף מטעמה, וזאת לאחר ששמיעת הראיות הסתיימה וכן נשמעו סיכומים מטעם הצדדים. המאשימה מבקשת לזמן עד מטעם חברת "סלקום", זאת לאור מחלוקת שהתעוררה בין הצדדים בשאלה, האם הנאשם השתמש בזמן האירוע נשוא כתב האישום בכרטיס SIM אחד או בשני כרטיסי SIM ששירתו את המנוי הסלולרי של הנאשם.
2. אין מחלוקת, כך לפי חוות הדעת של המהנדס אברהמי אותה הגישה המאשימה, כי בזמן האירוע נשוא כתב האישום היו ברשות הנאשם שני מכשירים סלולריים שונים. יחד עם זאת עלה מחקירת המהנדס, כי בחוות דעתו לא התייחס לנתון הטכני, אותו יכול היה לברר, האם בזמן האירוע היו ברשות הנאשם שני כרטיסי SIM לאותו מספר מנוי, כך שבכל אחד מהמכשירים היה כרטיס SIM שונה.
3. לעניין זה השלכה ישירה על טענת ההגנה של הנאשם, לפיה בזמן האירוע הוא שהה בביתו והשתמש באחד מהמכשירים הסלולריים שברשותו, ועל כן השיחה שנערכה על ידי משטרת ישראל לביתו, נענתה על ידי שימוש במכשיר שהיה בביתו, ולעומת זאת בזמן האירוע המכשיר השני היה ברכבו, אשר נמלט מהמשטרה, כך שלטענת הנאשם לא הוא נהג ברכבו.
4. המאשימה מבקשת עתה להשלים חוסר זה על ידי הבאת עד שהוא נציג מחלקת הביטחון של "סלקום", שם

היה הנאשם מנוי, כדי להבהיר שאלה זו, היינו האם הנאשם השתמש בכרטיס SIM אחד או בשניים. המאשימה מדגישה, כי הטענה שהיו לנאשם שני כרטיסי SIM עלתה לראשונה רק בעת חקירתו הנגדית של הנאשם ביום 17.7.14. בא כוח המאשימה הדגיש, כי הוא ערך מספר ניסיונות לברר עניין זה ולקבל על כך ראיה או עדות, אולם רק ביום 26.8.14, מועד בו הוגשה הבקשה, קיבל תשובה כי למנוי היה כרטיס SIM אחד בלבד.

5. מכאן סבורה המאשימה, כי לעובדה זו חשיבות מהותית ביותר הנוגעת לגרסת ההגנה ובירור האשמה כולה.

6. הנאשם מתנגד להבאת עד נוסף וטוען, כי יש לבחון את המקרה שלפנינו על פי נסיבותיו. הנאשם מצביע על כך כי הצורך בבירור השאלה של מספר כרטיסי ה-SIM בהם השתמש עלה עוד ביום 10.7.14 בעת חקירת המהנדס אברהמי. המהנדס הוסיף ואמר, כי ניתן לבדוק את השאלה ללא כל קושי. בחקירתו החוזרת התבקש המהנדס לבדוק שאלה זו והוא ניסה לעשות כן באמצעות המחשב האישי שלו, אך לא הצליח. לפיכך העיד, כי אין כל בעיה לברר נתון זה והדברים פשוטים. העד המליץ למאשימה לפנות לחברת "סלקום" ולברר את הדברים. הנאשם מעלה תמיהה, מדוע המאשימה לא עשתה כן מיד.

7. עוד טוען הנאשם, כי ביום 10.7.14 למעשה הסתיימה פרשת התביעה, אך יחד עם זאת, לאור הקושי שנוצר בראיותיה, ביקש התובע שלא להכריז "אלה עדיי". באותו מועד ביקש בא כוח המאשימה לשקול הבאת חוות דעת משלימה בעניין זה. לפיכך טוען הנאשם, כי כבר באותו מועד הייתה המאשימה ערה לצורך בהבאת ראיה בנושא כרטיסי החיוג של הנאשם.

8. המשך הדיון נקבע ליום 17.7.14. בא כוח הנאשם טוען כי דחייה זו נעשתה בין היתר כדי לאפשר למאשימה להשלים את ראיותיה, כפי העולה מפרוטוקול הדיון. ביום 16.7.14 הגישה המאשימה בקשת דחייה אולם בסופו של דבר בית המשפט לא נעתר לבקשה זו וראיות ההגנה נשמעו. הנאשם טוען, כי הבקשה הנוכחית זהה למעשה לבקשה שכבר נדחתה על ידי בית המשפט. לטעמו, קבלת הבקשה תהווה הפרת זכויות הנאשם.

9. בא כוח הנאשם מפנה גם להחלטת בית המשפט, לפיה קיימת אפשרות שבית המשפט ייעתר לבקשה של המאשימה שתהיה מבוססת על סעיף 165 לחוק סדר הדין הפלילי, היינו הבאת עדויות הזמה, דבר שלא נעשה על ידי המאשימה.

10. בא כוח הנאשם מפנה לעובדה, שביום 25.6.14 נשמעו סיכומים והמאשימה לא ביקשה להשמיע עדויות הזמה אלא הסתפקה בטענה שלמאשימה לא היה תקציב לממן חוות דעת משלימה. בא כוח הנאשם טוען כי עתה מוגשת בקשה זהה שאינה מפרטת את תוכן העדות, ויש לראות בה כניסיון להשתיל ראיות וליצור השפעה בלתי הוגנת על בית המשפט.

11. שני הצדדים מפנים להלכה שנקבעה בע"פ 951/80 **יצחק קניר נ' מדינת ישראל**, פ"ד לה(3) 505. באותו עניין נקבע, כי למעשה ניתן להביא ראיות נוספות בשלב הסיכומים, וגם לאחריהם, זאת ברשות בית המשפט, והכל כדי

למנוע עיוות דין העלול להיגרם לנאשם או לאינטרס הציבורי שעה שעברין יזוכה, עקב משגה של התובע. המגמה היא שלא לחסום את הדרך לחלוטין להבאת ראיות נוספות. בית המשפט הוסיף וקבע, כי השימוש בסמכות להתיר הבאת ראיות נוספות לאחר הסיכומים צריך להיעשות במקרים יוצאים מן הכלל, ולא על נקלה. עוד נקבע, כי יש להניח שככל שצד התרחק מהמועד הקבוע בחוק להבאת ראיות, ככל שהמשפט מתקרב לשלב מתן פסק הדין, כן יקשה לשכנע את בית המשפט להפעיל את שיקול דעתו ולהתיר סטייה מן הכלל המחייב הבאת ראיות בזמן הרגיל והמקובל, אולם הסמכות לעשות כן תמיד קיימת לבית המשפט. במסגרת שיקולי בית המשפט יש להביא בחשבון את צורכי הנאשם מזה, ואת צורכי החברה מזה. על בית המשפט להעמיד בראש מעייניו את השיקול שלא ייגרם עיוות דין לנאשם, דהיינו כי הבאת הראיות בשלב שלאחר הסיכומים תגרום לפגיעה ביכולתו של הנאשם להתגונן כראוי.

12. על הדברים שנקבעו בפס"ד **קניר** חזרו בתי המשפט לא אחת, וזו ההלכה המקובלת והרווחת עד היום.

13. כאמור, אנו עומדים היום בשלב בו הסתיימה הבאת הראיות מטעם הצדדים ונשמעו סיכומיהם. בית המשפט נמצא היום בשלב בו העמידו לפניו הצדדים את כלל הראיות. עולה, כי שאלה מרכזית השנויה במחלוקת היא האם הנאשם הוא זה שנהג ברכב שנמלט מניידת המשטרה. במסגרת זו אחת הראיות המרכזיות, ועל כך אין חולק, היא מחקרי התקשורת שביצע המהנדס אברהמי. מקובלת עלי גישת המאשימה, לפיה הנאשם לא מסר מייד בחקירתו גרסה לפיה היו ברשותו שני מכשירים סלולריים ושני כרטיסי חיוג שונים. אמנם, הנאשם נשאל על כך בחקירתו בבית המשפט וטען כי לא מסר גרסה זו משום שלא נשאל על כך. יחד עם זאת, השאלה של קיומם של שני מכשירים עם כרטיס חיוג אחד או שניים עלתה בעדותו של המהנדס אברהמי ביום 10.7.14, והיה זה ראוי שהמאשימה תיתן לכך תשובה מהירה עוד טרם שמיעת הראיות מטעם הנאשם.

14. באשר לשאלה האם התרת העדות עתה תגרום עיוות דין לנאשם, סבורני כי מאחר שמדובר בעניין עובדתי לחלוטין, כמעט עניין טכני, הרי שמיעת עדות נייטרלית של איש בטחון מחברת "סלקום", לא יהא בה משום פגיעה מהותית בזכויות הנאשם, ובוודאי שאין לראות בכך עיוות דין כזה שהנאשם לא יוכל להתגונן מפניו. אין צורך לומר, כי תינתן רשות לנאשם להשמיע מטעמו ראיות נוספות, אם יחפוץ בכך.

15. כפי שציינתי לעיל, אין ספק כי נושא מחקרי התקשורת מהווה ראייה מרכזית מטעם המאשימה, ולמעשה התייחסות בית המשפט לעניין זה יכולה לחרוץ את גורל כתב האישום והטענות המועלות כלפי הנאשם.

16. לפיכך, לאחר ששקלתי את הדברים, אני מתיר למאשימה להעיד את איש הבטחון מטעם חברת "סלקום" אך ורק בשאלה האם למנוי הסלולרי של הנאשם היו שני כרטיסי חיוג (SIM) או כרטיס אחד בלבד. לאחר מכן תינתן רשות לנאשם להביא ראיות מטעמו, אם ירצה בכך.

17. הדיון יתקיים ביום 16.9.14 בשעה 12:00.

18. **המאשימה תזמן את העד מטעמה לדיון. יש לזמן הקלטה להודיע בדחיפות בפקס לצדדים. לזמן תרגום**

לשפה הערבית. הנאשם יבוא באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, ט"ז אלול תשע"ד, 11 ספטמבר 2014, בהעדר הצדדים.

כרמי מוסק, שופט